

In deze rubriek reizen we van Den Hoorn naar Hoeselt. Op de route ontmoeten we melkvee-houders die hun sector op een bijzondere manier dichterbij de burger brengen.

In het bos bij hun boerderij legden ze zelf een kabouterpad aan. Na het wandelen ontvangt Aart de Kuiper bezoekers ook graag op het erf. Te gast in: **Lelystad**.

TEKST INGE VAN DRIE

‘Het is bij ons altijd open dag’

Vanuit huis kijken ze er precies op uit. Een bankje langs de kant van de weg en een boshut markeren het begin van het kabouterpad.

Wel een paar duizend mensen per jaar maken gebruik van het driehonderd meter lange wandelpad dat melkveehouder Aart de Kuiper (69) uit Lelystad zelf aanlegde in het bos tegenover zijn boerderij.

En voor wie verder wil wandelen, zijn er ook nog struinroutes van drie en negen kilometer dwars over het boerenland en in de zomer zelfs tussen de koeien en de tulpen door.

Naar schatting zo'n vijf tot tien procent van de wandelaars neemt daarna ook een kijkje op de boerderij. 'Het is hier altijd open dag', zegt De Kuiper met een lach. 'De mensen vinden het leuk om even bij de kalfjes te kijken of de koeien te zien.'

De Flevolandse melkveehouder, die samen met zijn zoon Frederik 100 melkkoeien melkt, neemt er bewust de tijd voor om mensen te woord te staan. 'Ik praat graag en ik ben er trots op om boer te zijn.

Als een koe aan het kalven is en er zitten mensen op het bankje, dan vraag ik meestal wel of ze even komen kijken.'

De helft van de bezoekers bestaat uit toevallige voorbijgangers, die het bankje gebruiken voor een korte pauze. De rest komt uit de omgeving, uit Almere, Urk of Swifterbant. Het zijn grootouders met kleinkinderen bijvoorbeeld, vertelt De Kuiper, maar ook mensen die van Noord-Holland naar Overijssel reizen en in Lelystad een tussenstop maken. Of neem die wielrenner die al 920 keer het rondje langs het IJsselmeer fietste en altijd in Lelystad even pauzeert.

In de blokhut ligt een schrift waarin mensen wat kunnen opschrijven. 'Er zijn al heel wat schriftjes vol. En bijna altijd zijn mensen positief', zegt De Kuiper. Hij zou alle aanloop niet graag willen missen. 'Er zijn collega's die liever geen vreemden op het erf hebben. Zo zit ik niet in elkaar. Als ik mensen niet ken, loop ik er gerust even op af. Iedereen wil toch z'n werk graag laten zien?'